

OFFICIA PROPRIA
ARCHIDIECESIS FRIBURGENSIS

PARS VERNA

FESTA MARTII

Die 2 Martii
B. Henrici Susonis
Confessoris
Duplex (m. t. v.)

Ps. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum. R. Stolum glóriæ ín-
duit eum.

Ad Magnif. Añia Similabo eum
* viro sapienti, qui ædificávit do-
mum suam supra petram.

Oratio

DEUS, qui beátum Henricum
Confessórem tuum córporis
mortificatióne et caritate mirá-
bilem effecisti: concéde; ut Chris-
tum crucifixum corde dilígere, et
ópere in nobis exprímere valeá-
mus. Per eúndem Dóminum.

Et fit Com. Feriæ.

In I Nocturno Lectiones Beátus vir,

de Communi Conf. non Pont. 1 loco.

In II Nocturno

Lectio iv

ENRÍCUS Suso, Joánnēs
a Suévia dictus, ubi
ex illústri familia or-
tus, cognómen non a patre Mon-
tése, sed pótius Sunon a Ma-
tre, ceu piíssima fémina retínuit.
Juste sanctéque educátus ádeo
in virtútibus profécit, ut décimo
tértio ætátis anno ad altióra a
Deo vocátus, Prædicatórum Or-
dini Constántiæ nomen déderit.
Humánæ vero fragilitáti in re-
ligiône páululum indúlgens, per
quinquénium ita se hábuit,
ut leves communésque culpas
parvipénderet, donec eum Deus,
volens divítias misericórdiæ suæ
osténdere, a terrénis afféctibus
expeditum ad se, pénitus attráxit:

propter eaque Henricus intēnis certaminibus et afflictatiōnibus, quibus retardabatur a via perfectiōnis, magno ánimo superātis, cælestibus solum inhians, Dei præsēntiam júgiter contemplári constituit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritatem ætérnam. **Ÿ.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

CHRISTIÁNÆ mortificatiōnis exemplar effectus, Christi passiōem in semetípso exprimere miris abstinēntiis. corporisque cruciátibus conátus est; nam cilicium et catēnam férream áculus armátam diu noctúque gestávit, et in ejúsdem passiōnis memóriam lígneam crucem clavis férreis hórridam inter scápuas ad carnem sibi aptávit. Super nudam tábulam, ac sine ullo operimēto dormíre solébat; multis prætērea vigiliis, flagellatiōnibus aliisque pœnitēntiæ opéribus

corpus suum, tamquam infensissimum hostem, quotidie in servitútem redégit. Divíno amóre vehemēter accēsus, nomen Jesu sinistro pēctoris láteri stylo férreo impréssit; sed Deus, qui ad sublimióra illum vocáverat, corpore cruciátibus hisce amarióres spiritus afflictatiōnes adjúnxit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **Ÿ.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio vi

QUIBUS angústiiis, necnon hóminum moléstiiis ac persecutiōnibus Henricus úndique jactátus, in Dei bonitáte confidens, firma spe, humilitáte et patiēntia de advérsis triumphávit. In Ordinis observatiōnibus erat sollicitus, orándi habens stúdiū indeféssum, ac siléntium ita servans, ut numquam illud frégerit. Erga Deíparam Vírginem ferventíssimo ferebátur obséquo. Salútem zelans animárum, inúmeros peccatóres ad pœnitén-

Et fit Com. sequentis:

Añā Similábo eum viro sapiēti, qui ædificávit domum suam supra petram, allelúja.

Oratio

DEUS, qui beátum Paschálem Confessórem tuum mirífica erga Córporis et Sanguinis tui sacra mystéria dilectiōe decorásti: concéde propítius; ut, quam ille ex hoc divíno convívio spíritus percépit pinguédinem, eándem et nos percípere mereámur: Qui vivis.

Deinde fit Com. S. Ubaldi:

Añā Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja.

Ÿ. Justum dedúxit et Oratio Auxílium tuum, ut supra.

FESTA JUNII

Die 5 Junii

S. Bonifatii Episcopi et Martyris Duplex II classis

Omnia ut in Communi Martyrum Tempore Paschali, præter ea, quæ in Breviario hac die habentur propria.

In I Vesperis fit Commemoratio præcedentis.

In I Nocturno Lectiones A Miléto, de Communi unius Martyris extra Tempore Paschale 1 loco cum Responsoriis Temporis Paschalis.

In II Vesperis fit Commemoratio sequentis.

tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Oratio

DEUS, qui beatæ Cunegúndi Virgini tuæ terréna despícare, et ad cæléstis impérii culmen anheláre tribuísti: concéde, quæsumus; ut ejus imitátione calcátis mundi illécebris, ad gáudia æténa secúri pervenire valeamus. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commem. præcedentis:

Ad Magnif. Añia Hic vir despiciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Ÿ. Justum dedúxit, et Oratio Deus, qui beátum, ut supra.

Deinde Com. Feriæ.

In I Nocturno Lectiones De Virgínis, de Comuni 1 loco.

In II Nocturno

Lectio iv

CUNEGUNDIS Augústa, Germanórum nobilíssima, ab ineúnte ætáte præclára exhibuit sanctitátis indícia, ac Deipará Virgínis, cui se totam addixerat, patrocínio

mundi illécebras, et fluxas carnis voluptátes ea morum severitáte coércuit, ut virginitátem quoque perpétuam cólere, atque angélicam in terris vitam ágere proposúerit. Verum paréntum jussis, qui illam in matrimónium despónderant, obtemperáre coácta, illud a cælésti sponso, qui páscitur inter lília, précibus efflagitávit, ut quem susciperet virum, virginitátis suæ custódem inveníret. Henríco itaque Baváriæ duci, cognométo Pio, póstea Romanórum imperatóri, in matrimónium trádicta, raro exémplo virginitátem ipso annuente illibátam servávit: in cujus testimoníum, cum aliquándo, instigánte humáni géneris hoste, suspício quædam contra ipsam fuisset exórta, nudis pédibus super ignítos vómeres incédens illéasa, egrégium suæ innocéntiæ præbuit arguméntum, quod sanctus ipse Henricus suprémio mortis témpori appropínquans, abundantius declarávit; accítis namque impérii procéribus, aliisque princípibus viris, ac sanctæ Virgínis consanguíneis: qualem

potestátes insectántium monet esse metuéndas: quia dies judícii nulla hæc fuisse, atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine: et quod in aure audítis, prædicáte super tecta. Non légimus Dóminum sólitum fuisse nóctibus sermocinári, et doctrínam in ténebris tradidisse: sed quia omnis sermo ejus carnálibus ténebræ sunt, et verbum ejus infidélibus nox est.

R. Ego sum vitis vera, et vos pálmities: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

Lectio viii

ITAQUE id quod a se dictum est, cum libertáte fidei et confessiónis vult esse loquéndum. Idcirco quæ in ténebris dicta sunt prædicári jussit in lúmine: ut quæ secréto áurium commissa sunt, super tecta, id est, excélso loquéntium præcónio audiántur. Constánter enim Dei ingerénda cognitio est, et profúndum doctrinæ evangélicæ secrétum in

lúmine prædicatiónis apostólicæ revelándum: non timéntes eos, quibus cum sit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullum est: sed timéntes pótius Deum, cui perdéndæ in gehénna et ánimæ et córporis sit potéstas.

R. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Cándidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres èbore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et. Glória. Et.

Pro S. Ubaldo:

Lectio ix

UBÁLDUS, Eugúbii in Umbria nobili genere natus, a primis annis pietáte et litteris egrégie est institútus; jamque adolescens, ut uxórem dúceret, sæpe tentátus, nunquam tamen a propósito servándæ virginitátis recéssit. Sacerdos effectus, patrimoníum suum paupéribus et ecclésiis distribuit. Canonicórum regulárium órdinis sancti Augustíni institútum suscipiens, illud in pátriam tránstulit. Ab Honório

SACRILEGIUM facinus clam patratum, et Mátyris glóriam insigne prodígium divínitús et in servis suis. Cónsolábitur.

Lectio vi

R. In servis suis, allelúja. * Cónsolábitur Deus, allelúja. **Ÿ.** Justum dedúxit, et in servis suis. Cónsolábitur.

R. Ego sum vitis vera, et vos pálmities: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

Lectio v

R. Ego sum vitis vera, et vos pálmities: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

R. Ego sum vitis vera, et vos pálmities: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

Oratio

R. Ego sum vitis vera, et vos pálmities: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

DEUS, qui beatæ Cunegúndi Virgini tuæ terréna despícare, et ad cæléstis impérii culmen anheláre tribuísti: concéde, quæsumus; ut ejus imitátione calcátis mundi illécebris, ad gáudia æténa secúri pervenire valeamus. Per Dóminum nostrum.

Oratio

R. Ego sum vitis vera, et vos pálmities: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

corónæ partícipes fieri valeámus.
(Per Dóminum nostrum.)

Deinde Com. S. Ubaldi Ep. et Conf.:

Aña Sacérdos et Póntifex, et
virtútum ópifex, pastor bone in
pópulo, ora pro nobis Dóminum,
allelúja.

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum, allelúja. **Ř.** Stolam
glóriæ induit eum, allelúja.

Oratio

AUXILIUM tuum nobis,
Dómine, quæsumus, placá-
tus impénde: et, intercessióne
beáti Ubáldi Confessóris tui atque
Pontificis, contra omnes diaboli
nequitias dexteram super nos
tuæ propitiatiónis exténde. Per
Dóminum nostrum.

In II Nocturno

Lectio iv

IOANNES Nepomúci Bohémiae oppido, unde Nepomuceni cognomen duxit, a parentibus ætate provectis, non sine futuræ sanctitatis præsagio, flammis supra nascéntis domum mirabiliter colucéntibus, ortus est. Cum in-

fans in gravem morbum incidisset, beatæ Virginis ope, cui natum paréntes referébant accéptum, e vitæ pericúlo evásit incólumis. Egrégia índole, piáque institutióne cæléstibus índiciis obsequente, inter sanctas religiosásque exercitatióes puerítiam egit; nam ecclésiám frequénter adire, ac sacerdotibus ad aras operántibus ministráre in deliciis habébat. Zatécii politióribus litteris ad humanitátem informátus, Pragæ vero gravióribus disciplinis excúltus, philosóphiæ theológiæ, sacrorúmque cánonum magistérium et láuream eméruit. Sacerdotío initiátus, atque a Sciéntia Sanctórum ad lucra animárum rite comparátus, ministério verbi Dei se pénitus addixit. Cum igitur in vítiis exstirpándis, et revocándis in vjam salútis errántibus, eloquéntia et pietáte úberes éderet fructus, inter canónicos metropolitánæ ecclésiæ Pragénsis cooptátus, mox sibi demandátam Evangélii coram rege Wencesláo quarto prædicándi provinciam suscepit, eo succéssu, ut Joánnis suásu multa rex fáceret, magni

venit ad cælestia regna. Ipse.

Lectio viii

INTERPOSITIS nonnullis rebus, quas ex natura humani sensus sibi contraria sunt, rationem quaerere cælestis intelligentiæ admonetur. Apostoli dicunt et sequi se Christum, et se omnia reliquisse. Quomodo igitur fiunt tristes, et quomodo metuant, dicentes saluum esse neminem potest, si quid fecissent ipsi. Deinde cum fecissent, quare metus, vel unde susceptus est? Additur etiam in responsione Domini.

LECTIO VIII

quibusque universis reliquerunt
propter nomen eius, fructum cen-
tupli præmii reservatum, mul-
tos autem ex novissimis primi-
tivos et ex primis futuros novi-
simos. Multa sunt, quæ non sin-
unt nos simpliciter intellecta dicta
evangelica suscipere.

R. Iste est, qui ante Deum mag-
nas virtutes operatus est, et om-
nis terra doctrina ejus repleta est:
* Ipse intercedat pro peccatis om-
nium populorum. **V.** Iste est, qui
conterpsit vltim mundi, et per-

Christum natum sanctissime in
Domino obdormivit.
R. Iste homo perfecti omnia quae
locutus est ei Deus, et dixit ad
eum: Ingredere in requiem meam:
* Quia te vidi justum coram me
ex omnibus gentibus. **V.** Iste est,
qui contempsit vitam mundi, et
pervenit ad caelestia regna. **Q**uia.
Gloria Patri. **Q**uia.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum
Matthaeum

Lectio vii **Cap. 24, 42-47**

In illo tempore: Dixit Petrus ad
Iesum: Ecce nos reliquimus
omnia et secuti sumus te: quid
ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii Episcopi
Can. 20.

POSTOLI dictis Domini
haec reddunt:
cum ipso esse. Quibus Domi-
nus, cum sederit in maiestatis
suae sede, sessuros super sedes
duodecim ac totidem tribus Is-
rael iudicaturus spopondit, om-

petram.

Ÿ. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. **Ŕ.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

DEUS qui nos beáti Lucii Martyris tui atque Pontíficis annua solemnitate lætíficas: concede propítius; ut cujus natalícia cólimus, de ejúsdem étiam protectione gaudeámus. Per Dóminum.

Die 6 Martii

S. Fridolini Confessoris
Duplex

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et
 ornávit eum. **Ř.** Stolam glóriæ ín-
 duit eum.

Ad Magnif. Aña Similabo eum
* viro sapienti, qui ædificávit do-
mum suam supra petram.

Oratio

DEUS, qui perfectē coram te
ambulāntibus protēctor es
et merces magna nimis: da nobis
beāti Fridolini Abbātis interces-
siōne et exēplo temporālīa de-
spicere, et ad te tota mentis inten-
tiōne festināre. Per Dōminum.

Et fit Com. Ss. Perpetuæ et Felicitatis Mm.:

Aña Istárum est enim regnum
cælórum, qui contempsérunt vi-
tam mundi, et pervenérunt ad
præmia regni, et lavérunt stolas
suas in sángine Agni.

Ÿ. Glória et honóre coronásti
 eas, Dómine. **ᚱ.** Et constituísti
 eas super ópera mánuum tuárum.

Oratio

DA nobis, quæsumus, Dómine, Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum Perpétuæ et Felicitátis palmas incessábili devotíone venerári: ut, quas dignamente non possumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquii. (Per Dóminum.)

Deinde Com. Feriæ.

In I Nocturno Lectiones Beátus vir,
de Communi Conf. non Pont. 1 loco.

In II Nocturno

Lectio iv

FRIDOLÍNUS, in Hibernia nóbili génere ortus, jam a juventúte sciéntia ac pietáte elúxit. Sacerdótio insignítus et máxime egrégiiis án-

Pro Vigilâ Ascensionis:
Lectio ix
 Lectio sancti Evangelii secundum Joannem
Lectio vii
 Cap. 17, 1-11
 In illo tempore: Sublevatis Jesus oculis in cælum, dixit: Pater, venit hora, clarifica Filium tuum. Et reliqua.
 De Homilia sancti Augustini Episcopi
Tractus 104 in Joannem, sub med.
OTERAT Dominus noster, unigenitus et coeternus Pater, in forma servi, et ex forma servi, si hoc opus esset, orare silentio: sed ita se Patri exhibere voluit precatorem, ut meminisset nostrum se esse doctorum. Proinde eam, quam fecit orationem pro nobis, notam fecit et nobis: quoniam tanti magistri non solum ad ipsos sermone, sed etiam pro ipsis ad Patrem oratio, discipulorum est edificatio: et illorum, qui hæc dicta adærant audituri, profectio et nostra, qui fueramus conscripta lecturi.
 Te Deum laudamus.

decimus quintus ejus Dedicatio-
nis Anniversarium, ante diem
Festum Ascensionis Domini Nos-
tri, quotannis in tota Dicecesi sta-
tuit recolendum. Grätias proinde
omnipotenti Deo referamus, qui
templam manu facta elegit et sanc-
tificavit, ut nomen ejus esset ibi,
eumque rogemus, ut omnes, qui
huc deprecaturi conveniunt, in-
tercedente beata Maria Virgine,
consolationis gratiam consequan-
tur.

Infra Octavam et in die Octava An-
tiphona et Psalmi ad omnes Horas
et Versus Nocturnorum de occurrenti
et Festo praeter Lectiones, reli-
quae ut in Festo praeter Lectiones, quae
in 1 Nocturno dicuntur de Scriptura
occurrenti cum suis Responsoriis de
Tempore, in II et III in Comuni sin-
gulis diebus assignantur propriae.

Feria IV sequenti
In Octava Dedicationis
Eclesiae Cathedralis
Duplex majus

Pro utentibus Breviario antiquo Lec-
tiones III Nocturni de Feria IV infra
Octavam.

01

